

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل			
پیاده‌سازی	تصحیح و ویرایش اولیه	ذکر مأخذ	ویرایش دوم
			تکمیل مأخذ و ویرایش نهایی

اقبال روز افزون مردم به کربلا

بیستم ماه صفر، روز اربعین سالار شهیدان اباعبدالله‌الحسین علیه السلام است. چهل روز بعد از عاشورا، روز اربعین است که روز بسیار عظیمی است. درمورد جنبه‌های ظاهری و باطنی اربعین خدمت عزیزان مفصل صحبت کرده‌ایم. امروز نمی‌خواهم در زمینه‌ی اربعین به تفصیل سخن بگویم؛ فقط می‌خواهم واقعه‌ای در عصر و زمان خودمان را یادآور شوم که حتماً همه‌ی عزیزان توجه دارند و آن اقبال فوق‌العاده‌ی عاشقان امام حسین علیه السلام برای زیارت اربعین است. صحنه‌های تکان‌دهنده‌ای که امروز رسانه‌ها بعضاً آنها را منعکس می‌کنند، گوشه‌های کوچکی از آن است. این جمعیت عاشق و فدایی اباعبدالله علیه السلام که سر از پا نشناخته، با پای پیاده، راه‌های طولانی کربلا را در این هوای سرد و در معرض بادهای گزنده در پیش گرفته‌اند؛ خدا می‌داند در عصر ما چه می‌گوید!

یکبار دیگر هم خدمتتان اشاره کرده‌ام که اگرچه روایتی وجود ندارد؛ یا بنده برخورد نکرده‌ام؛ ولی در افواه رایج و مشهور است که در آخرالزمان قبله از کعبه به کربلا منتقل می‌شود. مقصود این نیست که مردم رو به کربلا نماز می‌خوانند. قبله محلّ اقبال قلب‌هاست. من از شما می‌پرسم: این اتفاق نیفتاده است؟ در مراسم حج چند نفر به کعبه و زیارت بیت‌الله مشرف می‌شوند؟ تعداد حجاج بیت‌الله با جمعیت عظیم زائران اربعین اباعبدالله علیه السلام، آن هم با این حال، قابل مقایسه است؟!

بعضاً انسان صحنه‌های بسیار تکان‌دهنده‌ای را از رسانه می‌بیند. یک زن و شوهر جوان با دو بچه‌ی کوچک، یکی دو ساله و دیگری چهارساله، با پای پیاده از مرز به سمت کربلا راه افتاده‌اند! روزی که گزارشگر تلویزیون با آنها مصاحبه می‌کرد، تصادفاً شاهد پخش زنده‌ی آن مصاحبه بودم. می‌گفت:

شش شبانه‌روز است که ما با پای پیاده می‌آییم و هنوز هشت روز دیگر هم باقی مانده است تا در اربعین به کربلا مشرف شویم. این ماجرا چه می‌گوید؟ اشخاصی که مثل بقیه‌ی مردمند و صورت‌ظاهر، سرما اذیتشان می‌کند؛ اما بچه‌ی کوچک دوساله را این‌گونه به بغل گرفته‌اند و با پای پیاده می‌روند. قبله به کربلا منتقل شده است! هرچه می‌خواهند شقاوت به‌خرج دهند؛ عملیات انتحاری انجام دهند؛ کمربند انفجاری به خود ببندند؛ عملیات تروریستی انجام دهند؛ اما اقبال مردم هرروز به اباعبدالله‌الحسین علیه السلام چندین برابر می‌شود. امسال خیلی خارق‌العاده است. این صحنه‌ی عظیم، ان‌شاءالله بشارتگر مستعد شدن جهان برای ظهور حجت خدا است، همان منتقمی که انتقام خون اباعبدالله علیه السلام را خواهد گرفت.

موقعی که پیکر غرق به خون اباعبدالله علیه السلام در گودال قتلگاه افتاده و رمقی برای حضرت باقی نمانده بود؛ سپاه شقاوت و قساوت به‌سمت خیام حمله‌ور شدند. اباعبدالله علیه السلام که غیرت‌الله‌اند، بر شمشیر شکسته‌ای تکیه زدند؛ به‌سختی خود را نیم‌خیز بلند کردند و خطاب فرمودند: ای پیروان خاندان ابی‌سفیان! اگر دین ندارید و اگر از قیامت نمی‌ترسید، لااقل مردانگی را مراعات کنید! در عرب خوی مردانگی خوی شناخته شده‌ای است؛ لااقل به خوی آبا و اجدادی خودتان عمل کنید. با زن و بچه چه کار دارید؟ شما مردید، با مرد بجنگید. عرسعد خطاب کرد: حسین علیه السلام راست می‌گوید! اول کار او را تمام کنید، بعد هرچه می‌خواهید بکنید. در این هنگام همه‌ی آن جمع عظیم به‌سمت قتلگاه یورش آوردند و خدا می‌داند آنجا چه شد! همان‌زمان که این صحنه در حال رخ دادن بود و همه با تیر و تیغ‌ها به امام حسین علیه السلام که در گودال قتلگاه، بی‌رمق بر زمین افتاده بودند، حمله‌ور شدند؛ ملائکه‌ی آسمان به خروش آمدند. خدای‌متعال فرمود: آرام باشید. عرض کردند: بارالها! نمی‌بینی با ولیّ تو چه می‌کنند؟! خدای‌متعال فرمود: آرام باشید؛ سپس به قائمه‌ی عرش اشاره فرمود؛ شمایل نورانی یک انسان برپا ایستاده و قیام کرده را به آنها نشان داد و فرمود: «بِهَذَا أَنْتَقِمُ لَهُنَّ»^۱ به دست او، انتقام

---

^۱. کلینی، کافی، ج ۱، ص ۴۶۵ و سید بن طاووس، لهوف ترجمه‌ی فهری، ص ۱۲۷ و فیض‌کاشانی، الوافی، ج ۳، ص ۷۵۹.

حسین علیه السلام را خواهیم گرفت. بشارت که با آنچه می‌بینیم، گویا زمان گرفته‌شدن انتقام خون به‌ناحق ریخته شده‌ی اباعبدالله علیه السلام نزدیک شده است و اقبال قلوب به امام حسین علیه السلام به‌نحو خارق‌العاده‌ای رو به‌تزیاید است.

امیدواریم خدای‌متعال به حقّ مظلومیت، غربت و تنهایی اباعبدالله‌الحسین علیه السلام و خون به‌ناحق ریخته‌ی آن بزرگوار و خاندان و یاران صدیق ایشان، امر فرج حجت خدا را نزدیک بفرماید. امیدواریم با ظهور آن حضرت، انتقام خون به‌ناحق ریخته‌ی امام حسین علیه السلام به‌دست آن بزرگوار گرفته شود و این‌گونه بر قلوب مجروح دوستان و شیعیانشان مرهم نهاده شود.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ